

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU
SECCIÓ TERCERA**

Rekurs: 980/2003.

ANNA SALINAS PARRA, Procuradora dels Tribunals i del Sr. **JOAN TUBAU CASELLAS**, segons consta ja acreditat en els autes al marge referenciats com millor en dret procedeixi, **DIC:**

Que evacuant el tràmit conferit en la **PROVIDÈNCIA** de data 14/07/2004, notificada a aquesta part el passat dia 23/07/2004, formulo escrit de conclusions:

Primera.- De la documental expedida per la Gerència Territorial del Cadastre a Barcelona, queda acreditat que:

- a. A l'àmbit de "Les Comunes" hi ha un total de 44 propietaris diferents.
- b. Excepte tres propietaris (Bisbat de Vic, Manel Torrents Sostre i Antoni Jutglar i Bori), la superfície de les propietats que pertanyen a 41 propietaris diferents no superen l'hectàrea.

Segona: Pel que fa a la documental expedida per l'**AJUNTAMENT DE SANTA EULÀLIA DE RIUPRIMER**, es constata que l'Ajuntament no certifica res respecte als expedients de llicència dels habitatges ubicats en sòl rustec que consten en les fitxes nùms 6, 8, 12, 15, 16, 20, 23, 28 i 29, que figuren a l'annex I del Pla General d'Ordenació, al·legant que correspon a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona o al Departament d'Agricultura i que només poden certificar dades i actes que consten en els arxius municipals.

Tercera: Dels fets provats i dels motius al·legats en la demanda es poden extreure les següents conclusions:

Primera: La declaració d'il·legalitat que es conté en la Disposició transitòria quarta i l'article 142.4 del Pla d'Ordenació Municipal no s'ajusta

a dret, en la mesura que, la dita declaració, no es fruit de cap resolució administrativa o judicial. Així mateix, tampoc es procedent tal declaració donat que la construcció del meu mandant té llicència urbanística atorgada tàcitament en virtut de l'article 259 de la Refosa dels Textos legals DL 1/90

Segona: La declaració de “fora d'ordenació” que també es conté en la Disposició transitoria quarta objecte de recurs, tampoc s'ajusta a dret donat que segons l'article 93.1 de la Refosa dels Textos Legals Urbanístics a Catalunya es requereix que les construccions afectades per tal règim estiguin subjectes, per raó del planejament, a expropiació, cessió gratuïta o enderrocament.

Tercera: La Disposició transitòria quarta es incongruent en la mesura que, simultàniament, declara incompatible l'ús residencial a la zona de Les Comunes per raons paisajístiques, i al mateix temps, declara legalitzable tal ús en funció de l'adscripció al mateix d'una determinada superfície de terreny, factor que res té a veure amb el paisatge.

Quarta: La Disposició transitòria quarta es descriminatòria perquè resol la legalitat dels habitatges existents de recent construcció en el sòl agrícola i forestal per la via de les Disposicions transitòries primera i segona, amb independència de la seva superfície, i en canvi, posa fora de la llei, els habitatges construïts des de fa més de vint anys a la zona de “Les Comunes”, fent impossible la seva legalització, (excepte en el cas de la finca propietat del Sr. Jutglar).

Així mateix, convé fer esment en aquest apartat, la particular actitud de l'Ajuntament alhora de certificar els extrems demanats i declarats pertinents pel Tribunal, adduint que no es poden certificar extrems o dades que corresponen a altres administracions públiques. Com hom sap, la competència per atorgar llicències per a vivendes familiars en el sòl rústec, d'acord amb l'article 44 del Reglament de Gestió Urbanística, correspon a l'Ajuntament previ informe favorable de la Comissió d'Urbanisme. És un cas típic de autoritzacions concurrents que la doctrina anomena “concurrència imperfecte” –Garcia de Enterría “Lecciones...”-. Així doncs, si l'Ajuntament informa que no disposa de les autoritzacions dels habitatges en sòl rústec que se li han demanat, és perquè tals habitatges no han estat objecte de la tramitació prevista a l'Article 44 del Reglament de Gestió, perquè, forçosament, les autoritzacions demanades haurien de figurar als respectius expedients de les cases de recent construcció o que s'estan construint que figuren a l'Annex, el que si cap, encara afegeix un plus de discriminació en l'afer, al permetre a aquests habitatges, (de luxós format i considerables dimensions segons es pot comprovar en les fotos de

l'Annex), la seva legalització "ope legis" sense ni tant sols un expedient de legalització.

Cinquena: La Disposició transitòria quarta és nul·la de ple dret al tenir un contingut impossible. De la prova practicada es desprèn fàcilment que l'únic dels cinc habitatges de "Les Comunes" que podia ser objecte de legalització, (i que de fet ja ha estat objecte de legalització), és l'habitatge del Sr. Jutglar per disposar aquest de més de 7,5 a. A la resta, els hi és impossible complir la condició establerta donada la petita dimensió de les parcel·les confrontants i el gran nombre de propietaris que haurien de vendre voluntàriament per assolir que, cada habitatge, pogués disposar de 7,5 ha en una sola finca.

Sisena: I finalment, la Disposició transitòria quarta, és arbitrària i infringeix l'art. 93.6 del DL 1/90, en la mesura que legalitza habitatges construïts recentment en el sòl no urbanitzable i obvia la possibilitat de legalització de les preexistències de Les Comunes, (construïts i habitats des de fa més de 20 anys), fent burla dels seus titulars al exigir-los-hi un condicionant de compliment impossible, al·legant raons paisajístiques que per res s'han tingut en compte alhora de legalitzar per la via de la Disposició Transitòria primera i segona, els habitatges de recent construcció inclosos en l'Annex II enumerats en l'antecedent 3r. de la demanda.

Pel que s'ha exposat,

DEMANO: Que s'admeti aquest escrit junt amb les seves còpies, i es tingui acomplert el tràmit de conclusions sucintes, dictant en el seu dia sentència de conformitat amb el petitum de la demanda.

Barcelona a 7 de setembre de 2004.

Carles X. Pla i Buxó
Advocat nº 520

Anna Salinas Parra
Procuradora